

Đề bài

*Cảnh trăng sáng
trong bài văn
sau đây đã được
ghi nhận bằng
các giác quan
nào?*

Một đêm trăng ở châu Mỹ

Một giờ sau khi mặt trời lặn, mặt trăng hiện lên trên những ngọn cây ở chân trời bên kia. Con gió nhẹ thơm mà Hằng Nga đem về tự phương Đông đã đi đến trước như hơi thở mát lạnh của nàng.

Tinh cầu lớn dần trong bầu trời. Có khi nó khoan thai đi giữa đường xanh, có khi nó dựa vào những đám mây tựa như những ngọn núi con phủ tuyết. Những đám mây, khi xếp khi mở, trải ra như tơ lụa trắng mờ, tan thành những bọt nhẹ hoặc hợp thành những mảng bông sáng dịu.

Quang cảnh trên mặt đất không kém vẻ ngây ngất. Ánh trăng xanh và êm như nhung đi vào giữa các hàng cây và đón ánh sáng vào những vùng tối tăm sâu thẳm nhất. Con sông chảy ở dưới chân tôi, khi thì biến mất vào trong rừng, khi lại xuất hiện lấp lánh những chòm sao mà nó phản chiếu lại trong lòng. Bên kia sông, trong đồng nội, ánh trăng nằm không động trên cỏ. Những cây phong rải rác đây đó bị gió rung làm thành những đảo sóng nhấp chờn trên cái biển ánh sáng im lìm.

Và tất cả sẽ là yên lặng nếu không có tiếng rơi của vài cái lá, tiếng gió vút qua, tiếng hú của một con cú bên trời. Đằng xa, chốc chốc người ta lại nghe tiếng gào thét ầm ầm của thác Ni-a-ga-ra, trong cái tịch mịch của đêm trường, thổi dài trên những quãng tịch liêu và lịm dần qua những khu rừng cô quạnh.

Sa-tô-bri-ăng

Bài làm

Bằng thị giác, tác giả nhìn thấy: mặt trăng hiện lên trên những ngọn cây, tinh cầu lên dần trong bầu trời, những màn mây, khi xếp khi mở, trải ra như tơ lụa trắng mờ; ánh trăng xanh và êm như nhung; con sông chảy ở dưới chân tôi; bên kia sông, ánh trăng nằm không động trên cỏ...

Bằng thính giác, tác giả nghe thấy: tiếng rơi của vài cái lá, tiếng gió vút qua, tiếng hú của một con cú bên trời; tiếng gào thét ầm ầm của thác Ni-a-ga-ra...

Bằng cảm nhận tâm hồn, tác giả phát hiện hơi thở mát lạnh của Hằng Nga, (mây) như tơ lụa trắng mờ, những mảng bông sáng dịu; ánh trăng nằm không động đầy trên cỏ...

Tác giả đã tập trung vào các chi tiết tả sự huyền ảo như trong giấc mơ của cảnh vật do ánh trăng tạo nên. Và tác giả đã dụng công sử dụng ngôn ngữ luôn gợi cảm giác về sự nhẹ nhàng, mơ hồ, biến ảo: những đảo sóng nhấp chờn, những mảng bông sáng dịu.